

2007. december 13., csütörtök

P6_TA(2007)0630

Kelet-Csád

Az Európai Parlament 2007. december 13-i állásfoglalása Kelet-Csádról

Az Európai Parlament,

- tekintettel korábbi állásfoglalásaira az emberi jogok helyzetéről Csádban,
 - tekintettel a Csádban és a Közép-afrikai Köztársaságban végrehajtott EBVP-műveletről szóló 2007. szeptember 27-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a 2007. szeptember 25-i, 1778 (2007) számú ENSZ-határozatra, amely arról rendelkezik, hogy Kelet-Csádban és a Közép-afrikai Köztársaság északkeleti részén alakítsanak ki többdimenziós jelenlétet, beleértve az EUFOR TCHAD/RCA EBVP-műveletet is,
 - tekintettel a Tanácsnak az Európai Unió csádi köztársasági és közép-afrikai köztársasági katonai műveletéről (EUFOR TCHAD/RCA) szóló 2007. október 15-i, 2007/677/KKBP együttes fellépésére ⁽²⁾,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2007. július 31-i, 1769 (2007) számú határozatára, amely 12 hónapos kezdeti időszakra létrehozott egy Afrikai Unió/Egyesült Nemzetek (AU-ENSZ) vegyes missziót (UNAMID),
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 2000. október 31-i, 1325 (2000) számú határozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkére,
- A. mivel 2007. november 26-án, hétfőn, a csádi hadsereg a csádi fegyveres felkelők százait gyilkolta meg Csád keleti határa mentén, és 2007. december 3-án a csádi hadsereg újabb támadást indított a csádi lázadó erők ellen;
- B. mivel újrakezdődtek a fegyveres összecsapások a csádi hadsereg és az Egyesült Erők a Demokráciáért és a Fejlődésért (UFDD), valamint az Erők Mozgósítása a Változásért (RFC) lázadói között a törékeny békemegállapodás 2007. november végi felbomlása után; mivel a lázadók csoportjai, kormányzati tisztviselők és külföldi megfigyelők valamennyien megerősítik, hogy a 2007. november 26. óta zajló harcok az eddigi legsúlyosabbak Idriss Deby Itno elnök 1990. decemberi hatalomra lépése óta;
- C. mivel mintegy 238 000 szudáni menekültet, 44 600 közép-afrikai köztársasági menekültet és 170 000, az országon belül lakóhelyét elhagyni kényszerült embert (IDP-keket) látnak el tizenkét táborban Csád Szudán melletti keleti határa mentén;
- D. mivel az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosa (UNHCR) 2007. december 4-én, kedden arra figyelmeztetett, hogy a kormányalakulatok és a lázadók közötti harcok kelet-csádi kirobbanása az utóbbi tíz napban korlátozta az ENSZ számára a menekültek és az országon belül lakóhelyüket elhagyni kényszerült emberek százazreit befogadó táborokba való bejutást, és nagy feszültségeket okozott a régióban;
- E. mivel a harcok akadályozzák az Élelmiszer Világprogram (WFP) Kelet-Csádban kifejtett tevékenységét, megakadályozva az egyes menekülttáborokba való bejutást, más táborok esetében pedig késedelmekeket okozva az élelemellátásban; mivel a Farchana közelében – ahol három menekülttábor található – zajló harcok különösen megnehezítették a humanitárius műveleteket; mivel legalább egy alkalommal fegyveres bűnözők támadtak meg egy, a WPF által bérelt kamiont, amely a WPF élelmiszer-szállítmányával volt megrakva;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0419.

⁽²⁾ HL L 279., 2007.10.23., 21. o.

2007. december 13., csütörtök

- F. mivel a harcok főként a Farchana, Iriba, Biltine és Guereda nevű régiókban zajlottak, amelyek Abeché városától – egy legalább tizenkét menekülttáborot magába foglaló fő működési telephelytől – északra és keletre helyezkednek el; mivel az Abeché-től délre található menekülttáborokhoz közeli területek, mint például Goz Beida szintén veszélyesebbekké váltak;
- G. mivel a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága szerint a humanitárius tevékenységeket főként a régióban tapasztalható fegyveres rablások és banditizmus fenyegeti, és a katonai támadások a bűnözést csak tovább súlyosbítják; mivel a Kelet-Csádban egyre jobban elharapózó banditizmus folytán a humanitárius szervezetek arra kényszerülnek, hogy csökkentsék személyzetüket és visszafogják tevékenységüket a kulcsfontosságú városokban, és így egyre kevésbé képesek arra, hogy humanitárius segítséget nyújtsanak, amire viszont égetően szükség van;
- H. mivel a csádi elnök a közelmúltban leváltotta Mahamat Nour Abdelkerim védelmi minisztert, aki az Egységfront a Változásért vezetője, és ez jól mutatja a kormányzati szinten megmutatkozó feszültségeket és konfliktusokat;
- I. mivel 2007. október 15-én a Tanács elfogadta a fenti közös fellépést az EUFOR TCHAD/RCA művelettel kapcsolatban, amelynek feladata hozzájárulni a veszélyben lévő civil lakosság, különösen a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerülő személyek védelméhez, megkönnyíteni a humanitárius segélyek elosztását és a humanitárius személyzet szabad mozgását azáltal, hogy a tevékenységek régióban növelik a biztonságot, és hozzájárulnak az ENSZ személyzetének, épületeinek, berendezéseinek és felszerelésének védelméhez, valamint az ENSZ személyzete és kiegészítő személyzete biztonságának és szabad mozgásának biztosításához;
- J. mivel egyre halogatják az EUFOR TCHAD/RCA bevetésének menetrendjét, amelynek már 2007. november vége előtt le kellett volna zajlania; mivel feltételezik, hogy az esős évszak 2007. október végi mérséklődésével a felkelők csoportjai újból mobillá és aktívvá válnak a régióban; mivel a csádi hírszerzés igazgatója a felkelők felfegyverzésével vádolja Szudánt;
- K. mivel bármilyen belföldi instabilitás Csádban – ideértve a kelet-csádi, dárfúri és közép-afrikai köztársasági határterületek biztonsági válságát – szintén negatív hatással lesz az EUFOR TCHAD/RCA műveletre már annak kezdetétől fogva;
- L. mivel súlyosbodtak a nemzetközi aggályok, mióta az UFDD azzal fenyegetőzött, hogy megtámadja az EUFOR TCHAD/RCA misszióban részt vevő francia vagy más külföldi erőket;
- M. mivel a nemi erőszak mint háborús bűn, beleértve a megerőszakolás fegyverként való használatát, igen elterjedt a menekülttáborokban és máshol is a konfliktusok sújtotta régióban, hiszen a nők és a lányok támadhatók meg a legkönnyebben;
1. hangsúlyozza, hogy a Csádban legutóbb tapasztalt erőszakos események és zavargások rávilágítanak arra, hogy égetően szükség van az EUFOR TCHAD/RCA további késedelem nélküli bevetésére; hangsúlyozza, hogy az EU tagállamai és az ENSZ „védelmi felelősséggel” bírnak a régióban található menekültek és az országon belül lakóhelyüket elhagyni kényszerült embereket illetően; rámutat arra, hogy a veszélyeztetett civil lakosság védelme érdekében ezeknek az erőeknek rendelkezniük kell minden szükséges eszközzel, és fel kell használniuk azokat, teljes összhangban a nemzetközi emberi jogokkal és humanitárius joggal;
 2. mindazonáltal sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy e misszió még nem rendelkezik olyan kulcsfontosságú eszközökkel, amelyekkel a csapatok elvégezhetnék feladataikat, így például helikopterekkel és gyógyszerekkel;
 3. felhívja az EU intézményeit és tagállamait, hogy tegyenek eleget politikai döntésüknek, és a lehető leghamarabb biztosítsanak több csapatot és megfelelő pénzügyi, logisztikai és légi közlekedési eszközöket a misszió számára, többek között megfelelő számú helikoptert; hangsúlyozza, hogy az EU külpolitikai hitele forog kockán a nemzetközi porondon, amennyiben nem sikerül megfelelő számú csapatot és elegendő felszerelést biztosítani annak érdekében, hogy a misszió működőképes legyen;

2007. december 13., csütörtök

4. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tájékoztassa azokról az aktuális kezdeményezésekről (például az Európai Védelmi Ügynökség keretében) amelyek a kulcsfontosságú területeken megmutatkozó felszerelési hiányosságok pótlására irányulnak, különös tekintettel a helikopterekre és az orvosi egységekre, és terjesszenek elő rövid és hosszú távú megoldásokra irányuló közös javaslatokat annak érdekében, hogy e felszerelések garantáltan hozzáférhetőek legyenek mind humanitárius célokra, mind pedig az EBVP céljaira;
5. rámutat a dárfúri válság egész régióra kiható dimenziójára és annak égető szükségességére, hogy csökkentsék a szomszédos országok humanitárius és biztonsági helyzetére gyakorolt destabilizáló hatását; megismétli hajlandóságát az áthidaló uniós hadműveletnek a végrehajtására, hozzájárulva a többdimenziós ENSZ-jelenléthez;
6. emlékeztet a fent említett 2007. szeptember 27-i állásfoglalására, amelyben támogatja egy EBVP-művelet megindítását Csád keleti és a Közép-afrikai Köztársaság északi részén, és sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy gyorsítsák fel e művelet elindítására irányuló döntéshozatali folyamatot annak érdekében, hogy a csapatok első bevetésére még 2007 vége előtt sor kerülhessen, és hogy a misszió 2008. februárban vagy március elején maximálisan működőképese legyen;
7. üdvözli azt a tényt, hogy a Bizottság több mint 50 millió EUR-val támogatja a missziót, ideértve a stabilitási eszköz forrásaiból biztosított 10 millió EUR-t, amelyet az ENSZ rendőrségi képzésére szánunk e békefenntartó művelet keretében; megállapítja, hogy ez az európai biztonsági és védelmi politika összehangolt intézményközi megközelítésének bizonyítéka;
8. sajnálatosnak tartja, hogy a szudáni elnök ragaszkodik ahhoz, hogy az EUFOR TCHAD/RCA által megerősítendő UNAMID misszió – szemben az ENSZ Biztonsági Tanácsának megfelelő határozatával – teljességgel afrikai erővé váljon; hangsúlyozza továbbá, hogy fel kell gyorsítani az Afrikai Unió és az ENSZ e békefenntartó erőinek dárfúri bevetését; sürgeti a szudáni kormányt, hogy működjön együtt a Nemzetközi Büntetőbírósággal, és azt javasolja, hogy a vegyes haderő mandátumát terjesszék ki azon személyek felkutatására és letartóztatására, akik ellen a Nemzetközi Büntetőbíróság letartóztatási parancsot adott ki;
9. megjegyzi, hogy a Szudán felől a dzsandszavid félkatonai alakulatok, valamint a helyi csádi arab és nem arab csoportok egyre több alkalommal támadják szándékosan a polgári lakosságot; rámutat a nemi alapú erőszak, a bántalmazás, a megfélemlítés és az erőszakos nemi közösülés mértékére, amelyek ebben a régióban teljesen büntetlenül elkövethetők; felszólítja a csádi hatóságokat, hogy vizsgálják ki az erőszakról, illetve az emberi jogok súlyos megsértéséről és az emberi jogokkal való visszaélésről szóló jelentéseket, és vonják felelősségre az elkövetőket;
10. kiemeli a szexuális kizsákmányolás kérdését e konfliktusokkal terhes régióban, továbbá hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy az UNAMID-ban és az EUFOR TCHAD/RCA-ban résztvevő tagállamok haderőit megfelelően tájékoztassák a visszaélésekről, valamint a nemeket is kellően figyelembe vevő megközelítést alkalmazzanak a konfliktusokban tapasztalható nemi erőszakra adandó válasz minden egyes szakaszában, ideértve az áldozatok egyedi szükségleteinek kielégítésére irányuló képzéseket is; hangsúlyozza, hogy a békefenntartó csapatokat és rendőrséget nyújtó országok felelőssége annak biztosítása, hogy szigorú magatartási normákat és megfelelő képzést valósítsanak meg, illetve számonkérhetővé teszik a nemi erőszakot; megjegyzi, hogy a békefenntartásban résztvevő nők számának emelkedése nem csupán bizonyítottan jobb kapcsolatot eredményez a befogadó közösségekkel, hanem a békefenntartók magatartásának javulásához is hozzájárul;
11. mélyszélesen aggódik a segélyszervezetek dolgozóinak beszámolóí miatt, amelyek értelmében mind a lázadók, mind a kormány gyermekeket toboroznak a menekülttáborokból a haderőikbe;
12. átfogó békefolyamat sürgetésére ösztönzi az EU-t azáltal, hogy nyomást gyakorolva, illetve ösztönzőket alkalmazva valamennyi felet ismét tárgyalóasztalhoz ültessék, illetve olyan tárgyalásokat folytassanak, amelyeken a jelenlegi csádi konfliktus minden szintjével foglalkoznak, ideértve a lázadók és kormány közötti, illetve a népcsoportok közötti feszültségeket is;

2007. december 13., csütörtök

13. sürgeti Csádot, hogy Szudánnal és Líbiával együttműködve teremtsen meg a sirtei békeszerződés végrehajtása nyomán kialakuló tartós politikai megoldáshoz szükséges feltételeket, valamint ösztönzi a szudáni és a csádi kormányt a tripoli és sirte-i megállapodásokban vállalt kötelezettségeik teljesítésére;
14. aggodalmát fejezi ki a fegyverek, nevezetesen a tiltott kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek illegális kereskedelmének és csempészésének terjedése miatt;
15. emlékeztet arra, hogy Csád keleti részén és a Közép-afrikai Köztársaság északi részén semmilyen békefenntartó misszió nem járhat sikerrel érdemi politikai megbékélési folyamat nélkül;
16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Afrikai Uniónak, az ENSZ főtitkárának, az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés társelnökeinek, valamint Csád, a Közép-afrikai Köztársaság és Szudán elnökének, kormányának és parlamentjének.

P6_TA(2007)0631

A nők jogai Szaúd-Arábiában

Az Európai Parlament 2007. december 13-i állásfoglalása a nők jogairól Szaúd-Arábiában

Az Európai Parlament,

- tekintettel a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés valamennyi formájának felszámolásáról szóló ENSZ-egyezmény (CEDAW) 2000. szeptember 7-i, Szaúd-Arábia általi ratifikációjára,
 - tekintettel az ENSZ kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódok és büntetések elleni egyezményére, amelyet Szaúd-Arábia 1997. szeptember 23-án ratifikált,
 - tekintettel arra, hogy 1996. január 26. óta Szaúd-Arábia részes fele a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezménynek,
 - tekintettel arra, hogy 2006 májusában Szaúd-Arábiát beválasztották az ENSZ új Emberi Jogi Tanácsába,
 - tekintettel korábbi, 1996. január 18-i⁽¹⁾ és 2005. március 10-i⁽²⁾, Szaúd-Arábiáról szóló állásfoglalásaira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel Szaúd-Arábiában a nőknek továbbra is a hátrányos megkülönböztetés számos formájában van részük a magán- és a közéletben, és gyakran válnak szexuális erőszak áldozataivá, valamint sok esetben hatalmas akadályokkal találják szembe magukat a büntető igazságszolgáltatási rendszerben;
- B. mivel 2006 októberében a „qatifi lány” néven ismertté vált 19 éves fiatal nőt kilencven korbácsütésre ítélték, miután egyedül beszélgetett egy autóban egy olyan férfival, aki nem volt közeli hozzátartozója, amikor megtámadták és csoportosan megerőszakolták;
- C. rendkívül aggasztónak találja, hogy a szaúd-arábiai Qatifi Általános Bíróság 2007. novemberében felülvizsgálta az ítéletet és a nőt hat hónapos börtönbüntetésre és 200 korbácsütésre ítélte;

⁽¹⁾ HL C 32., 1996.2.5., 98. o.

⁽²⁾ HL C 320. E, 2005.12.15., 281. o.